

El campionat de futbol 97-98 es presenta com el salt de la Lliga de les Estrelles a la Lliga dels Milions. Més de 80.000 n'han invertit els clubs per guanyar-la. El Barça i el Reial Madrid es presenten com a favorits, això sí, amb el permís del València, el Deportivo i el Betis.

La Lliga de Romario

"**P**referesc arruïnar-me a fer el ridícul com la temporada passada" va dir un suós Jesús Gil en la presentació del seu renovat Atlètic de Madrid el mes passat. Aquesta sembla la tònica dels presidents dels vint clubs de la primera divisió de l'estat. Qui més qui menys ha fet unes inversions milionàries gràcies als diners pagats per les televisions per reforçar els equips respectius. Però tot i els fitxatges milionaris sempre al començament de la Lliga els favorits són els mateixos: FC Barcelona i Reial Madrid. Els madrilenys perquè van guanyar l'anterior campionat i el Barça perquè porta dos anys en

blanc a la Lliga i enguany ha desembutxacat vora nou mil milions de pessetes per aconseguir la Copa d'Europa i la Lliga. Els set equips que s'han classificat per a les competicions europees (Reial Madrid, Barcelona, Deportivo, Betis, Atlètic de Madrid, Athletic de Bilbao i Valladolid) s'han gastat 30.000 milions de pessetes en nous fitxatges, quantitat impensable fa uns anys. Els clubs de primera divisió han augmentat els pressupostos una mitjana del 32% i la suma total d'aquests puja a 81.000 milions de pessetes. Els que més pressupost tenen són el FC Barcelona (12.500) i el Reial Madrid (12.000), seguits pel València CF (6.200). L'Espanyol té un pressupost de 3.000 milions de pessetes i el Mallorca, que acaba de tornar a primera, de 2.500. Si la situació econòmica dels clubs mai no ha estat bona, els diners procedents de les televisions han estat un salvavides per a ells. Almenys per a les properes temporades.

Fitxatges per fer oblidar. Sempre s'ha dit que al món del futbol el millor remei per oblidar una temporada nefasta és fitxar una gran estrella per a la següent. L'expèriencia ha demostrat al llarg dels anys que aquesta és una veritat com una casa. El València ha refitxat Romario i les veus crítiques amb la gestió de Paco Roig han emmudit al mateix ritme que els gols de l'estrella brasilera pujaven al marcador del Mestalla. Les inversions que han fet els equips responen només a la por. La por de no aconseguir cap títol, el València CF i el FC Barcelona, o la de no man-

tenir-se en primera divisió, l'Espanyol i el Mallorca, tot i que potser aspiren a entrar a la Copa de la UEFA. El València s'ha gastat un 34% més que la temporada passada en què el pressupost només era de 4.600 milions de pessetes. Era el tercer pressupost per a un equip que va acabar classificat en desena posició sense aconseguir cap títol ni entrar en les competicions europees. La passada temporada va ser erràtica, amb canvi d'entrenador, i va continuar així durant l'estiu amb una junta d'accionistes promoguda per l'oposició a Roig, que encapçalava l'alcalde de Xàtiva, Alfons Rus. Aquell 14 de juliol dues coses van quedar clares al València: primera que Paco Roig controla suficients accions del club com per aturar qualsevol intent de traure'l de la presidència del club i, segona, que Rus no ha estat capaç d'aglutinar l'oposició valencia-

El FC Barcelona ha mostrat una cara agredolça aquesta pretemporada. La derrota en la Supercopa s'ha de sumar al discret paper en la Lliga de Campions contra el Skonto de Riga.

nista per enderrocar la barraca muntada fa uns anys per Roig al Mestalla. Salvat el problema de la junta general d'accionistes i de l'ampliació de capital, Roig va començar a dissenyar el nou València 97-98 juntament amb un Jorge Valdano, ratificat en el càrrec pels pèls.

L'equip Valdano. La construcció del València CF d'enguany ha estat més bé la destrucció de l'equip de l'any passat. Hi ha hagut dotze baixes i tretze incorporacions. Han marxat en bloc sis homes al Mallorca (Romero, Moya, Eskurza, Iván Campo, Gálvez i Engonga), que s'ha convertit en el València B. La resta s'han repartit per altres equips de la primera divisió. En l'apartat de fitxatges, han vingut cares noves i no tan noves, com el desitjat Romario, "el jugador de dibuixos animats" que volia Valdano de totes totes per fer renàixer un gran equip de les cendres del València de l'any passat. Però no ha vingut a soles perquè hi hagut una renovació en totes les línies de l'equip, fins i tot a la porteria amb l'arribada de l'argentí Campagnuolo. A la defensa s'han incorporat homes com Angloma, lateral dret de l'Inter de Milà i de la selecció gal·la, Juanfran, del Llevant, i Djukic, del Deportivo de la Corunya. El centre del camp és

la línia que ha sofert més incorporacions amb Milla, del Reial Madrid, Gerard, del Barça B, Marcelinho Carioca, del Corinthians, Moriggi, del Vélez Sarsfield ar-

La temporada passada va ser erràtica per a un València amb canvi d'entrenador, i va continuar així a l'estiu amb la junta d'accionistes.

gentí, i Saib, de l'Auxerre francès. El desemborsament més car el va fer el club amb Carioca, que li va costar prop de 1.100 milions seguit de prop per l'uruguaià Nico Olivera amb 800 milions. Tots aquests fitxatges, han estat fets sota la influència de Valdano per fer un equip a la seua mesura que toque la pilota, controle el joc i faça un homenatge al "menottismo" i al seu "achique de espacios". La recerca de jugadors de talent ha portat Roig a traure el talonari i a gastar-se 3.500 milions de pessetes per ara. Els objectius són els de sempre: classificar-se

per a la UEFA i potser somiar en fer ombra als eterns favorits de la Lliga.

Les urgències històriques. El Barça viu, de fa anys, un període de transició. Després de la fatídica odissea d'Atenes, els blau-grana han restat en un punt mort, amb canvi anual d'entrenador, jugadors que van i vénen, pressió de l'entorn, inestabilitat... De res no ha servit guanyar quatre títols importants durant les darreres tres temporades (la Recopa, la Copa del Rei i dues supercopes), perquè ha hagut de veure com l'etern rival, el Reial Madrid, aconseguia dues lligues i conjuntava un equip sòlid i competitiu per assaltar la propera Lliga de Campions amb garanties. Les urgències històriques, tornaven a tenir vigència en ca'n Barça.

Amb la marxa de Ronaldo i amb el record permanent de Johan Cruyff, l'equip culer no pot fallar enguany en la Lliga. Per obtenir aquest desitjat triomf, Núñez ha desemborsat 9.200 milions en fitxatges. Ha contractat els serveis dels brasilers Rivaldo i Anderson, del iugoslau Ciric, dels ex-milanistes Dugarry i Reiziger i de l'holandès Hesp. I la gran novetat: l'entrenador Van Gaal estarà al cap d'un organigrama exemplar i replet de tècnics de prestigi. Per la seua part, la venda de Popescu, Cuéllar, Lopetegui i Ronaldo ha permès ingressar uns 5.000 milions aproximadament. El cas d'aquest darrer jugador encara està pendent de la resolució que prendrà la FIFA quant a la quantitat que percebrà el Barça.

Tot i l'enrenou de les noves incorporacions, els primers resultats en aquesta pretemporada no han estat gaire esperançadors per als aficionats. La desastrosa derrota de la Supercopa contra el Reial Madrid, la mediocre eliminatòria de la Lliga de Campions i la dificultat del nou sistema de joc de Van Gaal han enrarin els inicis d'una campanya que es pressuposava triomfal. Les noves incorporacions no han apujat l'estat d'ànims dels culers i s'especula amb l'adquisició de nous futbolistes

ix de Valdano per fer un equip a la seua mesura

per acabar de completar el planter. Frank de Boer és la perla que Van Gaal podria reclamar per arrodonir un conjunt que aspira a la Copa d'Europa.

I durant l'estiu, Núñez ha tornat a vèncer en les cinquenes eleccions consecutives a què es presentava. L'aspirant Àngel Fernández veia com la diferència de vots entre candidats era de 5 a 1 a favor de Núñez. Les acusacions que s'havien creuat durant la campanya van fer pensar que el resultat podia estar més igualat, però no ha estat així. Possiblement, l'escàs temps per preparar-se unes eleccions i per donar-se a conèixer i les dates de les votacions van marcar el resultat des d'un bon principi. Núñez va obtenir la victòria, i així serà el màxim representant del barcelonisme durant el centenari que se celebrarà d'aquí a dos estius. Fins a aquesta data, el Barcelona s'haurà de compactar, aprendre el nou sistema i no pecar d'irregular. La qualitat ja aportarà els resultats.

Nou estadi, vell entrenador. L'Espanyol ha passat a un segon terme quant al seu historial esportiu. A hores d'ara, necessita més que mai el suport dels aficionats, ja que el nou estadi és més fred i més allunyat. El club, a més, ha reduït 400 milions el pressupost i ha venut un dels jugadors més estimats i de més qualitat, Jordi Lardín.

Aquesta època de canvis de casa i de restricció de despeses coincideix temporalment amb el retorn d'un home estimat pels seguidors espanyolistes, l'entrenador Camacho. Després del breu pas pel Sevilla i de la successió de tècnics de la temporada passada en la banqueta de Sarrià, l'entrenador murcià tindrà la missió de situar l'Espanyol en una situació còmoda perquè els seguidors veguen amb bons ulls el trasllat d'estadi. Això és el que més tem l'entrenador, que els seguidors no s'abocuen en massa a Montjuïc i que, per tant, els jugadors no senten el suport ni noten la calor dels aficionats.

I mentrestant, l'Espanyol ja té

La directiva del València CF ha fet el seu fitxatge més sonat amb un Romario que vol arribar en les millors condicions al Mundial de França 98. Roig s'ha gastat prop de 3.500 milions de pessetes per a la propera temporada.

un nou ídol: el sempre polèmic i combatiu argentí, Juan Eduardo Esnáider. Aquest davanter ha viscut una trajectòria notable fins a la consecució de la Recopa de l'any 1995 amb el Saragossa. Però ha hagut de suportar la suplència al Reial Madrid i el refús de l'entrenador a l'Atlètic de

Diego Ribera, davanters que aportaran velocitat, treball i, si es dóna l'ocasió, gols.

L'illa dels somnis. Mallorca s'ha convertit en una illa de primera. Ja ho era abans de l'arribada fa dos anys de l'empresa Vitaplanning, S.L. i l'accionariat, o el que és el mateix el canvi de rumb del club amb un nou president, el ginecòleg Bartolomé Beltrán. Han passat pel club moltíssims jugadors i entrenadors. I si no, que li pregunten al nou entrenador del Logronyès Víctor Muñoz i al comentarista esportiu de TV3 Pichi Alonso, primer i segon entrenadors respectivament la temporada passada, que van ser cessats fulminantment per una seguit de partits amb resultats dolents. Per al retorn a la categoria d'or, Beltrán s'ha emportat cap a Mallorca mig València. A banda de fitxar un entrenador desconegut, l'argentí Héctor Cúper i un brasiler encara més desconegut, Palinha, per qui el Mallorca ha pagat més de mil milions de pessetes. L'objectiu d'aquesta temporada és acabar en la millor posició possible, per intentar d'aquí a uns anys l'assalt d'Europa. El mes de juny de l'any que ve jugadors i directius faran balanç de la temporada que ara tot just ha començat. Aleshores serà el moment de veure si valia la pena gastar-se tants milions en l'equip.

El Barça ha desemborsat 9.200 milions de pessetes en fitxatges. Ha contractat Rivaldo, Anderson, Ciric, Dugarry i Reiziger.

Madrid. Al conjunt *perico* està cridat a ser el nou *crack* que marque les diferències. A més a més, l'acompanyaran homes de contrastada solvència com el romanès Constantin Galca, que fins al dia del Memorial Fernando Lara no havia signat el contracte que el lligava amb l'Espanyol. Galca, un organitzador amb un bon control del ritme del partit i potent xut, conduirà els designis de l'equip de Camacho.

A aquests dos fitxatges cal afegir les incorporacions de productes dels planters barcelonista, Quique Martín, i valencianista,

Mario Reyes / Salvador Giménez